

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 11 0 У 026011 21 Увп
Бања Лука, 26.5.2022. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Едине Чупељић предсједника вијећа, Страхиње Ћурковића и Смиљане Мрше чланова вијећа, уз судјеловање Маје Савић као записничара, у управном спору по тужби К. С. из Б., коју заступа пуномоћник Р.П., адвокат из Б. (у даљем тексту: тужитељица), против рјешења број ... од 23.12.2019. године, туженог Министарства..., у предмету стамбеног збрињавања породица погинулих бораца и ратних војних инвалида, одлучујући о захтјеву тужитељице за ванредно преиспитивање пресуде Округног суда у Бањој Луци број 11 0 У 026011 20 У од 24.11.2020. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 26.5.2022. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против оспореног акта којим је одбијена жалба тужитељице изјављена против рјешења Одјељења за борачко-инвалидску заштиту Града Б. број ... од 06.9.2019. године којим је одбијен захтјев тужитељице за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице.

Одбијање тужбе образложено је позивом на одредбу члана 11 став 1 тачка 8 Уредбе о стамбеном збрињавању породица погинулих бораца и ратних војних инвалида („Сл. гласник РС“, број 26/19, у даљем тексту: Уредба) којом је прописано да се сматра стамбено збринутим лице из члана 7 ове уредбе, а које је наплатило ратну штету у износу од преко 30.000,00 КМ или има право на наплату ратне штете у истом износу по основу правноснажне пресуде или поравнања закљученог у складу са прописом који уређује област накнаде штете настале у периоду ратних дејстава. Будући да је у току поступка утврђено да је тужитељица заједно са члановима породице (двема кћеркама) наплатила ратну штету на име погибије супруга, односно оца, у укупном износу од 46.000,00 КМ те да је правилно њен захтјев одбијен, јер се сматра стамбено збринутим лицем.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужитељица оспорава њену законитост због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене материјалног права. У захтјеву истиче да

тужени на основу изјаве тужитељице није могао закључити да је тужитељица наплатила ратну штету у износу од 46.000,00 КМ јер та чињеница не произлази из њене изјаве, па да је тај закључак произвољан и погрешан. Сматра да је погрешно позивање нижестепеног суда на члан 19 Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 109/05 и број 63/11 - у даљем тексту: ЗУС), јер се та одредба не може примијенити на конкретан случај код неспорне чињенице да је изјава тужитељице о висине примљене ратне штете тачна и да је тужени орган исту такву прихватио али је погрешно примијенио одредбу члана 11 став 1 тачка 8 Уредбе када је износ примљене накнаде штете сабрао за све чланове породичног домаћинства тужитељице и то неоснованим сабирањем главног дуга и камата које је споредно потраживање, а због исплате након 20 година кашњења. Предлаже да се захтјев уважи, побијана пресуда преиначи или укине и предмет врати на поновно суђење.

Тужени у одговору на захтјев истиче да остаје код навода из оспореног акта и предлаже да се захтјев одбије као неоснован.

Размотривши захтјев, одговор на захтјев, побијану пресуду, те остале прилоге у списима предмета, на основу одредбе члана 39 ЗУС, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из следећих разлога:

Из података списка произлази да је тужитељица 31.5.2019. године поднијела захтјев за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице и да је Одјељење за борачко-инвалидску заштиту Града Б. рјешењем број ... од 06.9.2019. године одбило захтјев именоване. Оспореним актом је одбијена жалба тужитељице, а побијаном пресудом је одбијена тужба и одржан на снази оспорени акт.

Побијана пресуда је правилна.

Одредбом члана 11 став 1 тачка 8 Уредбе прописано је да се сматра стамбено збринутим лице из члана 7 ове уредбе, ако је наплатило ратну штету у износу од преко 30.000,00 КМ или има право на наплату ратне штете у истом износу по основу правноснажне пресуде или поравнања закљученог у складу са прописом који уређује област накнаде штете настале у периоду ратних дејстава.

Будући да је тужитељица заједно са кћеркама које су пријављене у заједничком домаћинству именоване наплатиле на име нематеријалне штете због смрти супруга, односно оца, укупно износ од 46.000,00 КМ, а што је тужитељица потврдила у својој овјереној изјави од 23.5.2019. године од којег износа је тужитељици исплаћено 18.000,00 КМ, кћеркама Р. и Б. по 14.000,00 КМ, то је, и по оцјени овог суда, правилно првостепеним рјешењем одбијен њен захтјев за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице, јер се тужитељица сматра стамбено збринутим лицем у смислу одредбе члана 11 став 1 тачка 8 Уредбе, по којој се стамбено збринутим лицем сматра оно лице које је наплатило штету у износу од преко 30.000,00 КМ.

Како из података списка поуздано произлази да је тужитељици исплаћен износ ратне штете преко 30.000,00 КМ, онда именована не испуњава услове за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице.

Наводи тужитељице у захтјеву да тужени није правилно обрачунао износ примљене „ратне штете“ није основан, јер је сама тужитељица у својој изјави навела да је заједно са кћеркама примила 46.000,00 КМ на име тзв. „ратне штете“ по основу смрти супруга, односно оца.

Такође је неосновано указивање да нижестепени суд погрешно тумачи члан 19 ЗУС, јер је било сувишно позивање нижестепеног суда на ову одредбу ЗУС, с обзиром да је тужитељица сама у својој изјави навела да је примила износ од 46.000,00 КМ заједно са кћеркама на име тзв. „ратне штете“, па суд нема разлога да сумња у ту изјаву. Стога се наводи захтјева указују неоснованим.

Из наведених разлога, правилно је побијаном пресудом одбијена тужба и одржан на снази оспорени акт, о чему је нижестепени суд дао увјерљиве и аргументоване разлоге које као правилне прихвата и овај суд.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да побијаном пресудом није остварен ниједан разлог њене незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС, па се отуда захтјев за ванредно преиспитивање, на основу одредбе члана 40 став 1 тог закона, одбија као неоснован.

Записничар
Маја Савић

Предсједник вијећа
Едина Чупељић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић